

IMBA aneb bikerři sobě

Možná už někteří z vás slyšeli o americké organizaci IMBA. Neplette si ji však s čistě závodní organizací NORBA, pod jejímiž křídly se koná americké mistrovství v závodech horských kol. IMBA zůstává v jejím mediálním stínu, a přestože má v názvu slůvko „mezinárodní“, také v Evropě se těší menšímu zájmu. Proto jsme se rozhodli se jí podívat pořádně na zoubek. Ostatně, stačí mít oči otevřené, sledovat zahraniční tisk, nebo nalogovat www.imba.com.

Vše začalo na jaře roku 1988. Bikerům v Kalifornii hrozilo, že budou uzavřeny jejich oblíbené trejly (počestěné trail = trasa, trať), a tak se pět tamních bikeklubů rozhodlo spojit v jednu velkou organizaci, která by mohla hrozbu uzavření odvrátit. Tuto organizaci nazvali International Mountain Bicycling Association – IMBA. Po úspěchu v jednání s úřady se pozice IMBy posilovala, přidávali se další členové, a tak

kteří u nás ještě nevznikli, případně není obnažen v celé své zručné nahotě. Je však lepší předvídat, očekávat a předcházet než jen hasit požáry!

Dnes se na mnoha místech hovoří o potřebě založit českou IMBu, vznikají fóra na nejrůznějších úrovních, diskutuje se, padají návrhy a kalkuluje se o eventuálním významu organizace, která by spojila všechny cyklisty. Česká republika je možná trochu malá na to, aby výhradně

Klíčovým projektem je bezpochyby Subaru/IMBA Trail Care Crew. V jeho rámci projíždějí tři posádky se svými subaru a samozřejmě koly skrz Ameriku, Kanadu a občas zavítají i do Evropy. Na své cestě členové (je mezi nimi mimochodem i členka bikové síně slávy) pořádají vikendové semináře o udržování a stavbě nových trejlů, jednají s místními politiky a úřady a nejen v médiích, ale vůbec všude ukazují tu pozitivní stránku bikingu. V rámci spolupráce s UCI se také tito specialisté podílejí na stavbě cross-countryové trati pro Olympiádu 2004 v Aténách. Jen pro lepší představu – v roce 2000 navštívili a pomohli s projekty 150 trejlů! Již dnes totiž chápou nebezpečí, že pokud nebude kde jezdit, budou bikerři odkázáni do přeplněných bikových rezervací. A to je hrozná představa.

se celá adekvátně rozrůstala až do těchto dnů. A jaká je vůbec IMBA dnes?

Předem je třeba říci, že slovíčko trejl se zde bude objevovat častěji, než by se člověku s průměrným citem k českému jazyku líbilo. Trejl není pár desítek metrů tratě s lávkami, umělými schody, skoky apod. Trejl je zkrátka cesta, stezka určená pro jízdu na horském kole. Není to ani lesní autostráda pro „lesní kolová vozidla“ (jak praví zákon), ani turistická cyklostezka, či městský chodník vyhraněný jezdcům na kolech. Možná se zdá být trochu předčasné psát nyní o problému,

„horskocyklistická“ páka mohla mít nějaký valný vliv. Je tu však plno silničářů, závodníků, turistů, lidí, kteří na kole jen dojíždějí a používají jej jako dopravní prostředek. Je tu plno nadšenců, kteří jsou organizováni v tolika různých jiných svazech, většinou vystupujících tak, jakoby ty druhé organizace ani neexistovaly. A přitom mají všichni jedno společné – přestává být kde jezdit! Nejsnazší bude podívat se, jak to dělají zkušenější.

Dnešní IMBA je neziskovou organizací sdružující 32 000 členů, 450 bikových klubů a víc než 100 spolupracujících firem nejen ve Spojených státech. Své pole působnosti našla i v Kanadě, Mexiku, Anglii, Francii a naposledy byla otevřena její pobočka v Itálii. Hlavní náplní je snaha o obecné blaho bikerů. To vše v rámci několika zajímavých projektů, které zahrnují celou škálu působnosti od vyjednávání s úřady a vládními organizacemi, stavbu nových a starost o již otevřené trejly, až po snahu o co nejlepší image bikingu na veřejnosti. To vše řídí pouhých 16 lidí ze své centrály u Skalistých hor ve státě Colorado. Pojdme však zoubek po zoubku.

Dalším pilotním projektem je IMBA Trailbuilding School. Ano, pro anglicky mluvící čtenáře je to již jasné. Jde o ony již zmiňované semináře o udržování a stavbě nových trejlů. Takový seminář trvá dva dny a v jeho rámci se účastníci dovedí o ekologickém přístupu, zvýšení životnosti, o problémech se spodní vodou a o mnoha dalších potížích, které mohou nastat při budování či opravě bikových cest. Samozřejmě se nejedná jen o suché přednášení. Vše je následně důkladně předvedeno a ještě jednou probráno v praxi v terénu. A nebojte, vždy se najde čas na projíždku. Jsou to přece bikerři tělem i duší!

Dalším zoubkem je National Mountain Bike Patrol. Tento projekt podporuje místní bikové

Pro větší bezpečnost vypracovala IMBA takzvané

Zákony trejlů:

1. Jezděte jen na otevřených trejlech
2. Nezanechávejte odpady
3. Ovládejte svůj bike
4. Upozorněte ostatní, že kolem nich projíždíte
5. Neplašte zvířata
6. Předvídejte

hlídky. Taková hlídka je při svých jízdách schopná podat první pomoc, jak zdravotní, tak mechanickou. Umí poradit nejkrásnější cestu a podobně. Ale také nejkratší cestu zpět do civilizace, což ocení zvláště na smrt unavení bikeri. Nedílnou součástí „patroly“ je také vysvětlování a upozorňování (nevy nuceně) na nevhodné chování, které poškozují prestiž bikingu. Tyto hlídky nepomáhají jen bikerům, ale i normálním turistům, horolezcům a jezdcům na koních. Uvědomují si totiž, že všichni používáme stejná místa pro svoji radost, a tak jen vzájemná spolupráce nám pomůže si je udržet.

Další součástí rozsáhlého projektu je program IMBA Epic Rides. Ten mapuje nejkrásnější místa pro biking na zeměkouli. Taková, která by si každý biker aspoň jednou v životě rád projel. Zajímavé je, že mezi významnými a legendárními místy se nachází i nám relativně blízká Cortina d'Ampezzo.

Tak taková je IMBA dnes. Prosperující společnost, která za dvanáct let své existence utratila více než čtyři miliony amerických dolarů ve prospěch horské cyklistiky, na rozvoj a udržení trajlů, vedla více než 40 seminářů a její dobrovolníci strávili při práci na těchto tratích více než milion hodin.

Kvalitu a působení organizace IMBA oceňují nejen řadoví bikeri, ale i představitelé veloprůmyslu. Je jim totiž jasné, že pokud nebudou mít jejich zákazníci vinou nedostatku prostoru, úřednické arogance a kvůli stupiditě, sebestřednosti a agresivitě některých bikerů kde jezdit, i oni přijdou o svůj chléb. Nemluvě o tom, že valná většina lidí z branže je sama náruživými bikery. Proto IMBA podporují jak velké společnosti typu Shimano, Sram, Trek či Giro, tak i menší jako například místní bikeshopy a půjčovny kol. IMBA se dočkala obrovského zadostiučinění, když o členství požádaly mnohé světoznámé cyklistické osobnosti, například vítěz TdF Lance Armstrong či zakladatel firmy RockShox Paul Turner.

Je dobře, že existuje společnost s mezinárodním zaměřením, která si uvědomuje potenciální nebezpečí pro bikové hnutí a má snahu s tím něco dělat. Otázkou je, co s tím uděláme my, řadoví bikeri ve středu Evropy. Je nade vše zřejmé, že to, co se děje na té straně zeměkoule, kde jsou v onom oboru napřed, bude se chtít nechtět muset začít dít s časovým odstupem i u nás. Vzhledem k tomu, že od vzniku IMBy a jejich iniciativ uplynulo už 14 let, je nejvyšší čas.

Lukáš Brzák

Foto: IMBA a archiv Velo